

man fik et særligt Departement for Fiskeriet, og Udgiften dertil vilde dog ingenlunde være uoverkommelig for Staten. Af alle Erhverv er Fiskeriet sikkert det, som har lidt mest under hele Krigen; for visse Egenes Vedkommende er Erhvervet næsten ganske ødelagt.

Jeg skal altsaa henstille til den højtærede Landbrugsminister — idet jeg takker ham for, hvad der er gjort — at tage under Overvejelse Spørgsmaalet om Udsendelse af Konsulenter og om Oprettelse af et særligt Departement for Fiskeriet.

Vanggaard: Saavel den højtærede Landbrugsminister som den ærede sidste Taler (Sundbo) var inde paa de vanskelige Forhold, der for Tiden hersker for Fiskeriet og for Resten har hersket under en stor Del af Krigen med Undtagelse af et enkelt Aar, hvor Fiskeriet var meget betydeligt. Jeg vil ikke takke den højtærede Landbrugsminister i saa høj Grad som den sidste ærede Taler, thi jeg finder, at Fiskernes Krav om et særligt Departement eller i alt Fald et Kontor er saa berettiget og selvfølgeligt, at det burde have været opfyldt for mange Aar siden. Ikke mindst naar man ser, hvilken Lyst der ellers er til at oprette nye Kontorer og Embeder, forekommer det mig, at den højtærede Landbrugsminister uden videre burde have givet sin uforbeholdne Tilslutning. Men jeg fik dog saa meget ud af den højtærede Ministers Tale, at han synes at nære nogen Sympati for Sagen, selv om han mente, at en Fuldmægtig ogsaa kunde varetage Erhvervets Interesser. Jeg vil nu haabe, at det maa føre til et praktisk Resultat, saaledes at der, selv om der ikke straks bliver oprettet et Departement, dog i hvert Fald bliver oprettet et Kontor, hvor det er muligt mere at samle de Sager, som hører ind under Fiskeriet, og hvor det ogsaa er muligt at faa et bedre Organ for Fiskeriets Interesser i den højeste Administration. Et saadant Organ har det danske Fiskeri i høj Grad savnet. Det har under Krigen i mange Henseender været Stifbarn. Man har truffet handelspolitiske Overenskomster, Overenskomster vedrørende Industri, Landbrug o. s. v., men de Overenskomster, der har været truffene om Fiskehandel, Fiskeeksport, Fiskerierhvervet i det hele, har været lidet fyldestgørende for dette Erhverv. Den højtærede Landbrugsminister undskylder sig stadig med, at det ikke har været muligt at opnaa bedre Vilkaar, og det maa man jo tro. Men beklageligt er det, at de

udenrigshandelspolitiske Overenskomster, der er sluttede, ikke i højere Grad har medtaget Fiskeriet og dets Interesser. Eksportforholdene er for Tiden saa slette som vel muligt, og det maa jo synes noget forbavsende, da Tyskland skal bruge Levnedsmidler, og Fisk vel ikke er dyrere som Levnedsmiddel for den almindelige Befolkning dernede end Kød; noget køber de dog trods den lave Markkurs. Jeg vil haabe, at den højtærede Regering maa have Held til at løse dette Spørgsmaal paa en tilfredsstillende Maade, og jeg vil varmt støtte det Andragende, der er kommet fra Vestkystens Fiskeriforening, og som er indsendt af Esbjerg Fiskeriforening, i Haab om, at det maa føre til et Resultat. Særlig vil jeg anbefale, at dette Departement eller i alt Fald Kontor snarest bliver oprettet, og jeg haaber, det maa blive Resultatet af Regeringens Overvejelser.

Kvist: Den højtærede Landbrugsminister udtalte, at Fiskeriet har et Kontor i Landbrugsministeriet, der i alt væsentligt, sagde Ministeren — det er betegnende, at han brugte Udtrykket: i alt væsentligt —, behandlede Fiskerisager. Det faktiske Forhold vedrørende Fiskerierhvervets Sager er det, at dette Erhverv næsten maa henvende sig til alle Ministerier for at faa sine Sager ekspederet. Fiskerne skal f. Eks. forhandle med Ministeriet for offentlige Arbejder angaaende Fisketransport og Fiskerihavne, med Justitsministeriet om Stranding og Bjergelag, med Marineministeriet om Redningsvæsen og Fiskerify, med Finansministeriet om Bevillingsspørgsmaal og Afdrag paa Fiskerilaan, med Handelsministeriet om Fiskehandelsforhold, med Indenrigsministeriet om Ulykkesforsikring, medens samtlige disse Sager burde afgøres i Landbrugsministeriet, hvis Embedsmænd i mange Aar har samarbejdet paa imødekommende Maade med Dansk Fiskeriforening. Nu siger den højtærede Landbrugsminister, at Landbrugsministeriet ikke kan afgøre alle Sager. Det er sandt nok; men er det ikke den almindelige Forretningsgang, at Landbruget henvender sig til Landbrugsministeren i saa at sige alle mulige Forhold, men, da der er adskillige Forhold, som Landbrugsministeriet ikke kan afgøre, dette da korresponderer med de øvrige Ministerier. Det, man burde naa til, var, at Fiskerierhvervet havde et Ministerium, til hvilket det kunde gaa med alle sine Sager og, forsaavidt dette Ministerium ikke var det, hos hvil-